

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi Euroopan yhteisöjen komission 24.2008 tekemää päätöstä K(2008) 1089 lopullinen, jolla komissio totesi yhteismarkkinoille soveltumattomaksi valtiontuen, jonka kantaja ja Douaisisin kuntayhtymä olivat myöntäneet Arbel Fauvet Rail SA:lle ennakkoina, joiden takaisinmaksussa sovelletaan 4,08 prosentin vuotuista korkoa, joka vastaa ennakkoiden myöntämishetkellä sovellettua yhteisön viitekorkoa. Komissio katsoo, että johtuen Arbel Fauvet Rail SA:n taloudellisesta tilanteesta, se ei olisi voinut saada varoja näin edullisilla ehdoilla rahoitusmarkkinoilta.

Kantaja väittää ensinnäkin, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja laiminlyönyt perusteluvuoroitettuaan, koska se katsoi, että varat olivat osittain peräisin Douaisisin kuntayhtymän kunnilta ottamatta huomioon sitä erityistä oikeudellista luonnetta, joka kuntayhtymillä on, sillä nämä ovat kuntien välistä yhteistyötä varten luotuja julkisia laitoksia, jotka ovat hallinnollisesti ja varainkäytöllisesti itsenäisiä jäsenkuntiinsa nähden. Kantaja katsoo, että myönnetyn tuen ei täten voida katsoa olevan peräisin valtiolta.

Kantaja väittää myös, että komissio on tehnyt arviointivirheen luokitellessaan Arbel Rail SA:n vaikeuksissa olevaksi yritykseksi ja katsoessaan, että se ei olisi voinut saada rahoitusta tässä tapauksessa käytetyn korkokannan mukaisesti tavanomaisessa markkinatilanteessa.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio ei ole tutkinut tapausta vaaditulla huolellisuudella, koska se ei ole määrittänyt takaisinperittävän tuen määrää eikä tuen arvoa ja koska se ei ole esittänyt mitään seikkoja, joilla voitaisiin perustella ennakkoiden takaisinmaksuun sovellettavan korkokannan korotus Arbel Fauvet Rail SA:n erityisen riskialttiin tilanteen johdosta.

Lopuksi kantaja vetoaa kontradiktoriaan periaatteen loukkaamiseen, koska sitä ei ole kuultu hallinnollisen menettelyn kuluessa.

Kanne 11.7.2008 — Land Burgenland v. komissio**(Asia T-268/08)**

(2008/C 247/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Land Burgenland (asiamiehet: asianajajat U. Soltész ja C. Herbst)

Vastaaja: Û yhteisöjen komissio

Kantajan vaatimukset

- komission 30.4.2008 tekemä päätös K(2008) 1625 lopullinen, (valtiontuki C 56/06, ex NN 77/06 — Bank Burgenlandin yksityistäminen) on kokonaisuudessaan julistettava mitättömäksi EY 231 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla
- komissio on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan nojalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 30.4.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 1625 lopullinen, jolla komissio päätti, että Itävallan EY 88 artiklan 3 kohtaa rikkoen Versicherungsgesellschaft Grazer Wechselseitige Versicherung AG:lle ja GW Beteiligungserwerb- und -verwaltungs-GmbH:lle HYPO Bank Burgenland AG:n yksityistämisen yhteydessä myöntämä valtiontuki ei sovellu yhteismarkkinoille.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet:

- komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa määrittäessään markkinahinnan, koska tarjouskilpailun järjestäminen ei ollut pakollista
- komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa, koska se on toiminut vastoin tähänastista käytäntöään
- komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa, koska myös yksityisen luovuttajan olisi pitänyt tehdä ennusteisiin perustuva negatiivinen päätös Itävallan rahoitusmarkkinoiden valvojan päätöksestä korkeimman tarjouksen tehneestä tarjoajasta
- komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa, koska kantaja olisi saanut ottaa huomioon valtiontakauksen (Ausfallhaftung) tietyistä yksityistetyn pankin sitoumuksista tukipäätöksen tekemisen yhteydessä
- komissio on soveltanut virheellisesti Private Vendor -periaatetta tarkastaessaan valtiontakauksen vaikutusta myyntipäätökseen
- komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa, kun se ei ole noudattanut todistustaakkaa tai toimittamisvelvollisuutta tarjousmenettelyssä koskevia sääntöjä
- komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa, koska korkeimman tarjouksen esittäjän tarjous ei voi olla perusta markkina-arvon vahvistamiselle

- komissio on arvioinut virheellisesti yksityistetyn pankin osakeantien taloudellisen arvon ja
- komissio on soveltanut virheellisesti EY 87 artiklan 1 kohtaa vahvistaessaan, että kyseessä on tuki.

Kanne 8.7.2008 — Saksa v. komissio

(Asia T-270/08)

(2008/C 247/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma, avustajanaan asianajaja C. von Donat)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Kantajan vaatimukset

— Komission 29.4.2008 tekemä päätös K(2008) 1615 lopullinen, jolla pienennettiin komission 5.8.1994 tekemällä päätöksellä K(94) 1973 Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) myöntämää tukea ”Berliini (Itä), tavoite 1 -alue (1994–1999)” -toimenpideohjelmalle Saksan liittotasavallassa, on kumottava.

— Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on riidanalaisella päätöksellä pienentänyt EAKR:sta myönnettyä taloudellista tukea toimenpideohjelmalle, joka koskee Berliinin osavaltion tavoite 1 -aluetta Saksan liittotasavallassa (1994–1999).

Kantaja esittää kanteensa tueksi ensinnä, että komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti. Kantaja väittää erityisesti, että komissio on tulkinnut eräitä tarkastustuloksia väärin ja että se on perusteettomasti katsonut hallinnossa ja valvonnassa tapahtuneen järjestelmällisiä virheitä.

Toiseksi kantaja esittää, ettei kiinteämääräisten ja ekstrapolaatiomenettelyä käyttäen määriteltyjen rahoituskorjausten soveltamiselle toimenpideohjelmaan ohjelmakaudella 1994–1999 ole oikeusperustaa, koska asetuksen (ETY) 1260/99 ⁽¹⁾ 39 artiklaan verrattavissa olevaa sääntelyä ei tämän ohjelmakauden osalta ollut olemassa. Riittävän selvää oikeusperustaa eivät muodosta myöskään asetuksen (ETY) 4253/88 ⁽²⁾ 24 artikla, 15.10.1997 hyväksytyt komission sisäiset suuntaviivat, jotka koskevat nettomääräisiä rahoituskorjauksia asetuksen (ETY) N:o 4253/88 24 artiklan soveltamisen yhteydessä, eikä EY:n perustamissopimuksen 274 artiklan mukainen moitteettoman varainhoidon

periaate. Kantajan käsityksen mukaan ei myöskään ole havaittavissa, että tästä seikasta olisi vastaavaa pitkäaikaista ja yleisesti hyväksyttyä hallintokäytäntöä.

Kantaja esittää lisäksi, että riidanalainen päätös on asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan vastainen, koska säännöksessä tarkoitettuja lainvastaisuuksia ei ole tapahtunut. Se esittää tässä yhteydessä edelleen, että vaikka asetuksen N:o 4253/88 24 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset tuen pienentämiselle olisivat olemassa, komission olisi tullut käyttää sille annettua harkintavalttaa ja arvioida alentamisen suhteellisuutta.

Toissijaisesti kantaja katsoo, että kiinteämääräiset rahoituskorjaukset ovat suhteellisuusperiaatteen vastaisia ja että komissio on suorittanut ekstrapolaation puutteellisten tosiseikkojen perusteella.

Lisäksi kantaja väittää, että vastaaja on rikkonut velvollisuuttaan perustella riidanalainen päätös riittävästi.

Lopuksi kantaja esittää, että komissio on rikkonut kumpanuuteen perustuvan yhteistyön periaatetta, koska vaikka varainhoidon valvojat tekivät useita tarkistuksia ohjelmakaudella 1994–1999, järjestelmän heikkouksista seuraavia taloudellisia seuraamuksia ei nostettu missään vaiheessa esille.

⁽¹⁾ Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21.6.1999 annettu neuvoston asetus (EYVL L 161, s. 1).

⁽²⁾ Rakennerahastojen päämäärästä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 374, s. 1).

Kanne 17.7.2008 — Communauté d'Agglomération du Douaisis v. komissio

(Asia T-279/08)

(2008/C 247/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Communauté d'Agglomération du Douaisis (edustaja: asianajaja Y. Benjamin)

Vastaaja: komissio

Vaatimukset

— on kumottava 2.4.2008 tehty komission päätös C 38/2007